

सपिषक् (स० + सक्) adj. den Sänger überwältigend, vom Soma RV. 9, 76, 4.

सपिषाण (von सपि) adj. viell. zum frommen Sänger sich hingezogen fühlend, vom Soma: ये त्वा मृजत्पृषिषाण वेधसः RV. 9, 86, 4. — Ueber das suff. सान s. u. ऊर्धसान.

सपिषेण (सपि + सेना) m. N. pr. eines Mannes, var. l. für सष्टिषेण im gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.

सपिष्टुत (स० + स्तुत) adj. von heiligen Sängern gepriesen RV. 7, 75, 5. 8, 13, 25. AV. 6, 108, 2. Çat. Br. 1, 4, 2, 6. ÇĀṆKH. Çr. 1, 4, 19. MBh. 13, 1851.

सपिस्तोम (स० + स्तोम) m. Lob der Rshi, Bez. einer bes. Recitation Āc. v. Çr. 9, 8.

सपिस्वर (स० + स्वर) adj. von heiligen Sängern besungen RV. 5, 44, 8.

सपी 1) f. zu सपि COLEBR. zu AK. 2, 7, 42. — 2) सपी f. zu सप्य gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 44.

सपीक wohl nur Fehler für सपिक VP. 189, N. 55.

सपीत (सपि + तत von तन्) adj. von heiligen Sängern verherrlicht (?), von einem Flusse R. 3, 78, 31. Oder ist etwa सपिष्टुत wie MBh. 13, 1851 zu lesen?

सपीवती (von सपि) f. संज्ञायाम् P. 8, 2, 11, Sch.

सपीवन् (wie eben) adj. Rshi-gleich, von Indra RV. 8, 2, 28.

सपीवह (सपि + वह) P. 6, 3, 121, Sch.

सर्षु nur im gen. pl. gebraucht, viell. Feuerbrand, Gluth (von 1. सर्च?); überall mit Beziehung auf Agni: ज्येष्ठैर्भिर्यो भानुभिर्सर्षूणा पर्यति परिर-
वीतो विभावा RV. 10, 6, 1. अये रभो न ररत सर्षूणा नृणिर्हते सर्षूणाम्
1, 127, 10. पुत्र सर्षूणाम् 5, 25, 1. विश्वासु विर्विवितवे हव्यो भुवदस्तुसर्षू-
णाम् 8, 60, 15.

सर्षे (von 2. सर्प) f. Speer, die Waffe der Marut RV. 1, 37, 1. अस्ते-
ष्वेषा नि मिमनुसर्षयः 64, 4, 8. चित्रो वो यामः प्रपेतास्वृष्टिषु 166, 4. सर्षा
सर्षेरसूत 5, 52, 6. 54, 11. 37, 6. 8, 20, 11. des Indra 1, 169, 2. — AV.
4, 37, 8. किरण्यनिर्णिगुपरा न सर्षिः RV. 1, 167, 3. 7, 53, 2. 8, 28, 5. 10,
87, 7, 23. M. 3, 133. MBh. 1, 7209. 3, 810. 12201. 12216. 14990. Ar. 6, 10, 5.
20. Dev. 8, 29. Schwert Tait. 2, 8, 34. H. 782 (nach dem Sch. auch m.).
— Vgl. रिष्टि.

सर्षिमैत् (von सर्षि) adj. mit Speeren versehen, die Marut RV. 1, 88,
1. 3, 84, 1. 5, 37, 2. 60, 3.

सर्षिविद्युत् (स० + वि०) adj. Speer-blitzend, von den Marut RV. 1,
168, 5. 5, 52, 2.

सष्टिषेण (सष्टि + सेना) m. N. pr. eines Mannes Nir. 2, 11. gaṇa वि-
दादि zu P. 4, 1, 104 und gaṇa शिवादि zu 112.

सप्य m. 1) = सप्य (s. d.). — 2) N. pr. eines Sohnes von Devātithi
Bhāg. P. 9, 22, 11.

सप्यक 1) m. = सप्य 1. R. 5, 12, 35. — 2) सप्यक (चतुर्धर्षेषु von सप्य)
P. 4, 2, 80, v. l.

सप्यकेतन und सप्यकेतु = सप्यकेतु, विश्वकेतु AK. 1, 1, 22, Sch.

सप्यगता f. = सप्यप्राक्ता ÇABDAR. im ÇKDr.

सप्यगन्धा f. = सतगन्धा RATNAM. im ÇKDr.

सप्यनिष्ठा (स० + निष्ठा) n. eine Art Aussatz Suçr. 1, 268, 1. 12.

सप्यप्राक्ता (स० + प्राक्ता, part. von वच् mit प्र) f. Suçr. 2, 336, 14. N.
verschiedener Pflanzen: 1) *Carpopogon pruriens* Roxb. AK. 2, 4, 5. H. an. 4, 103. Med. t. 191. — 2) *Asparagus racemosus* Willd. AK. 2, 4,
5, 19. H. an. Med. — 3) *Sida cordifolia* oder *rhombifolia* Lin. H. an.
Med.

सप्यमूक (स० + मूक) m. N. pr. eines Gebirges im Süden von Indien
R. 1, 3, 22. 3, 60, 4. 73, 57. 4, 46, 13. 6, 74, 20. PAÑĀT. 17, 12. VARĀH.
Bhū. S. 14, 13 in Verz. d. B. H. 241. MAHĀV. 83, 1. VP. 180, N. 3.

सप्यमृङ्ग (स० + मृ०) m. P. 6, 2, 115, Sch. N. pr. eines Mannes, dessen
Geschichte erzählt wird MBh. 1, 9999. fgg. und R. 1, 8. fgg. HARIV. 1698.
8673. fg. ein Gesetzgeber Verz. d. B. H. No. 322. 1166. Ind. St. 1, 233.

सप्याङ्ग (सप्य + अङ्ग) m. ein Bein. Aniruddha's H. 230.

सर्ष्व adj. emporragend, hoch; erhaben, sublimis NAIGH. 3, 3. अग्रा इन्द्र-
स्य गिर्यश्चिदृषाः RV. 6, 24, 8. गन्धिर्यं सृष्टया यो ह्येता 13, 10. गिरिर्न
यः स्वतवो सृष्ट इन्द्रः 4, 20, 6. दिव सृष्टाद्वक्तः 7, 61, 3. प्र नाकमृषं मुनुदे
वृक्तम् 86, 1. 99, 2. 62, 4. वृक्त सृष्टो अस्ततः 8, 82, 9. 4, 23, 1. vom Winde
1, 29, 5. von Pfosten 28, 8. Thoren VS. 29, 5. य सृष्टो देवः केतुर्विश्वमा-
भूयतीदम् AV. 7, 11, 1. von verschiedenen Gottheiten, insbes. Agni und
Indra RV. 1, 146, 2. 3, 3, 5. 10. 4, 2, 2 u. s. w. 2, 21, 4. 3, 32, 7. 35, 8. 4,
19, 1 u. s. w. 5, 32, 6. 13. 6, 49, 10. 64, 4. 7, 97, 7. 10, 36, 7. von den Glied-
maassen Indra's 6, 47, 8. 10, 73, 2. — सास्मासु धा र्यिमृषं वृक्तम् 7,
77, 6.

सर्ष्वीर (स० + वी०) adj. scheint vom Himmel gesagt zu sein, etwa
mit erhabenen Wesen bevölkert: तं भुवः प्रतिमानं पृथिव्या सृष्ट्वीरस्य
वृक्तः पतिर्भूः । विश्वमाप्रा अन्तरितं मत्वा RV. 1, 32, 13.

सर्ष्वानम् (स० + श्रो०) adj. hohes Vermögen besitzend RV. 10, 103, 6.

सर्क्षत् adj. schwach, klein NAIGH. 3, 2. वृक्षं चिद्वृक्षे रन्धयानि व्यष्ट-
त्तो वृषभे प्रसृजानः RV. 10, 28, 9.

